

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 29.7.2016
COM(2016) 488 final

ZPRÁVA KOMISE RADĚ

o vyhodnocení pokroku ve vymáhání doplňkové dávky splatné producenty mléka za období 1995/96 až 2001/02, o kterém Komisi a Radu informovala Itálie

(podle článku 3 rozhodnutí Rady 2003/530/ES)

ZPRÁVA KOMISE RADĚ

o vyhodnocení pokroku ve vymáhání doplňkové dávky splatné producenty mléka za období 1995/96 až 2001/02, o kterém Komisi a Radu informovala Itálie

(podle článku 3 rozhodnutí Rady 2003/530/ES)

Tato hodnotící zpráva byla vypracována na základě článku 3 rozhodnutí Rady 2003/530/ES ze dne 16. července 2003 o slučitelnosti podpory, kterou má Italská republika v úmyslu poskytnout svým producentům mléka, se společným trhem (dále jen „rozhodnutí Rady“), podle něhož musí příslušné italské orgány každý rok Radě a Komisi podat zprávu o pokroku při výběru částky, kterou producenti dlužili jako doplňkovou dávku za hospodářské roky 1995/96 až 2001/02.

V článku 1 rozhodnutí Rady je uvedeno, že podpora, kterou Italská republika poskytuje producentům mléka tím, že místo nich odvádí do rozpočtu Evropské unie částky, které mají tito producenti platit jako doplňkovou dávku za mléko a mléčné výrobky za hospodářské roky 1995/96 až 2001/02, a umožňuje jim, aby dlužnou částku spláceli formou odložené bezúročné platby během několika let, se výjimečně považuje za slučitelnou se společným trhem za podmínky, že:

- dlužná částka bude splacena v plné výši formou stejně vysokých ročních splátek a
- doba splácení nepřesáhne 14 let, počínaje 1. lednem 2004.

Podle článku 2 rozhodnutí Rady je poskytování podpory podmíněno tím, že Itálie oznámí Evropskému zemědělskému orientačnímu a záručnímu fondu (EZOZF) celkovou výši doplňkové dávky za příslušná období a formou tří stejně vysokých ročních splátek odečte zůstatek dluhu od výdajů financovaných EZOZF za listopad 2003, listopad 2004 a listopad 2005. Itálie řádně oznámila celkovou výši doplňkové dávky za dotčená období dopisem ze dne 26. srpna 2003. Zbývajícím dluh byl řádně odečten od výdajů financovaných EZOZF za listopad 2003, 2004 a 2005.

Podle článku 3 rozhodnutí Rady podávají příslušné italské orgány každý rok Radě a Komisi zprávu o pokroku, kterého dosáhly při výběru částky, kterou producenti dlužili jako doplňkovou dávku za hospodářské roky 1995/96 až 2001/02.

V souladu s výše uvedeným ustanovením předložily italské orgány Komisi dopisem agentury AGEA (Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura) ze dne 27. listopadu 2015 desátou zprávu, která se týkala splátky za rok 2014.

Komise v této zprávě hodnotí pokrok, jehož bylo podle informací italských orgánů v roce 2014 dosaženo při výběru doplňkové dávky za sedm hospodářských let, na něž se vztahuje rozhodnutí Rady, jakož i za roky, na něž se toto rozhodnutí nevztahuje.

Platba dávky podle splátkového režimu z roku 2003

Rozhodnutí Rady, jímž bylo Itálii povoleno odvádět doplňkovou dávku do rozpočtu Evropské unie místo italských producentů mléka, se v roce 2005, tedy v době podání první zprávy Radě, týkalo 25 123 producentů. Tento počet se v roce 2014 snížil na 21 657.

Z celkového počtu producentů, na něž se zpráva vztahuje a kteří podléhali dávce během sedmi hospodářských let, jichž se týkalo rozhodnutí Rady, si možnost splátkového režimu z roku

2003 původně zvolilo 15 431 producentů. V roce 2004, před zaplacením první roční splátky, těchto 15 431 producentů, kteří si zvolili splátkový režim, dlužilo celkem 345 milionů EUR, tedy zhruba čtvrtinu celkové částky, kterou měli zaplatit producenti, kteří se do splátkových režimů odmítli zapojit. Z toho tudíž vyplývá, že na režim se rozhodl přistoupit vyšší počet producentů, na něž připadá nižší jednotlivé překročení dodávek. Producenti s výraznější nadprodukcí (přibližně 8 000 producentů, kteří na dávce za těchto sedm hospodářských let dlužili zhruba 1 miliardu EUR) se však většinou rozhodli do splátkového režimu nezapojit. Je však třeba upřesnit, že italské orgány každoročně dostávají nové žádosti o platby ve splátkách. V roce 2014 bylo předloženo 154 nových žádostí v celkové výši 14,9 milionu EUR. Celková částka, na niž se vztahuje splátkový režim z roku 2003, činí 373,80 milionu EUR.

Jedenáctou splátku, jejíž celková výše činila 25 348 650,96 EUR, mělo 10 686 producentů splatit do 31. prosince 2014. Kontroly italských orgánů ukázaly, že během roku 2014 řádně zaplatilo 10 418 producentů celkem 24 312 190 EUR, což znamená, že ve stanovené lhůtě zaplatilo 97,5 % producentů 95,9 % celkové částky jedenácté splátky. Platby provedené včas u předchozích desíti splátek představovaly postupně 99,6 %, 97,9 %, 99,5 %, 99,7 %, 96,4 %, 96,2 %, 90,5 %, 98,3 %, 96,9 % a 98,2 % dlužné částky. Prostřednictvím prvních jedenácti ročních splátek tedy byla celkově vybrána dávka přibližně 294 051 830 EUR, tj. asi 97,2 % celkové částky, která měla být těmito splátkami splacena.

Přestože tato procenta bezesporu ukazují, že producenti účastníci se splátkového režimu jsou ochotni plnit své závazky, Komise se domnívá, že prvořadým ukazatelem míry odhodlání italských orgánů zajistit přísné dodržování podmínek platebního režimu, a v konečném důsledku výběr splatné dávky v plné výši, jsou návazná opatření přijímaná v případech nedodržení platební lhůty.

U jedenácté roční splátky nejsou doposud k dispozici žádné informace ohledně plateb 268 zbývajících producentů, kteří dohromady dluží 1 035 351,12 EUR.

Pokud jde o desátou roční splátku, v předchozí zprávě se uvádělo, že do 31. prosince 2013 neuhradilo dlužnou částku, jejíž celková výše činila 500 948 EUR, 199 producentů. Podle informací získaných od italských orgánů byly za účelem vymáhání celé dlužné částky včetně úroků mimo splátkový režim všechny tyto případy oznámeny ústředními orgány příslušným orgánům regionálním. Později se ukázalo, že z uvedených 199 producentů, o nichž se původně mělo za to, že nezaplatili, 101 ve skutečnosti zaplatilo. Zbývajících 98 producentů, kteří desátou roční splátku skutečně nezaplatili, ztratilo nárok na splátkový režim a byl vůči nim zahájen proces vymáhání.

Podniky, v jejichž případě byla zrušena možnost plateb ve formě splátek

Jestliže producent nezaplatí jednu jedinou roční splátku, je ze splátkového režimu vyloučen a musí zaplatit celou zbývající dlužnou částku i s úroky.

Za jedenáct let od zahájení splátkového režimu v roce 2003 takto ztratilo právo na rozložení platby na splátky 718 podniků, což odpovídá celkovému dluhu rozdělenému do splátek ve výši 24 890 674,25 EUR.

Z této částky bylo nicméně před vyloučením z režimu uhrazeno 8 532 777,28 EUR a po vyloučení z režimu 3 745 496,41 EUR, čímž se vyrovnat dluh v plné míře podařilo 223 podnikům, a zbývající dluh tedy činí 12 588 110,95 EUR a týká se 495 podniků.

Uvedené údaje ukazují, že péče, kterou italské orgány vynaložily na vymáhání dávky od producentů, kteří byli vyřazeni ze splátkového režimu po nezaplacení roční splátky, zdaleka není uspokojivá. Aby se mohli účastnit splátkového režimu, museli producenti mléka kromě

toho stáhnout své žaloby u italských soudů. S ohledem na tuto skutečnost se zdá, že nedostatečné vymáhání není způsobeno případnými dlouhými dobami soudních řízení, avšak spíše neschopností italských orgánů účinně tyto částky vymáhat.

Odklad platby o šest měsíců a jeho dopad z hlediska státní podpory

Na základě čl. 2 odst. 12k italského legislativního nařízení č. 225 ze dne 29. prosince 2010, z něhož se po novelizaci stal zákon č. 10 ze dne 26. února 2011, Itálie povolila odklad splátky za rok 2010, která byla podle splátkového režimu z roku 2003 schváleného rozhodnutím Rady 2003/530/ES splatná 31. prosince 2010, do 30. června 2011.

V rozhodnutí C(2013) 4046 final ze dne 17. července 2013 Komise prohlásila, že odklad splátky dávky z mléka, která měla být zaplacená do 31. prosince 2010, představuje podporu, která není slučitelná s vnitřním trhem. Podle názoru Komise tato podpora mimo jiné porušila podmínky stanovené v rozhodnutí Rady 2003/530/ES a představovala pro příjemce, kteří takto opustili rámec stanovený Radou, novou státní podporu – nezákonnou ve smyslu čl. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 659/1999 a rovněž neslučitelnou s vnitřním trhem.

V rozhodnutí C(2013) 4046 final Komise nařídila Itálii, aby od příjemců, kteří využili odklad splátky, získala zpět celou neoprávněně vyplacenou podporu navýšenou o úroky.

Italské orgány zahájily správní postupy nezbytné pro zpětné získání podpor. Proti rozhodnutí Komise se však Itálie dne 8. listopadu 2013 odvolala k Tribunálu (věc T-527/13). Dne 24. června 2015 Tribunál vynesl rozsudek, jímž rozhodnutí Komise částečně zrušil: potvrdil sice přístup Komise, pokud jde o podporu vyplývající z odložení platby dávky, která byla splatná 31. prosince 2010, odmítl však závěry Komise, pokud jde o novou podporu vzniklou příjemcům, kterým z tohoto odkladu vznikl prospěch a kteří takto opustili rámec rozhodnutí Rady. Komise postoupila rozsudek Tribunálu k Soudnímu dvoru, který však dosud o věci nerozhodl.

Doplňková dávka splatná za hospodářský rok 2002/03

Na základě rozhodnutí Rady 2003/530/ES platila doplňkovou dávku do rozpočtu Evropské unie za hospodářské roky 1995–2002 místo producentů Itálie.

Podle nařízení Rady (ES) č. 1788/2003 ze dne 29. září 2003 odvádějí od roku 2004 doplňkovou dávku přímo do rozpočtu Unie členské státy.

Na hospodářský rok 2002/03 se však nevztahuje ani rozhodnutí Rady, ani nový režim zavedený v roce 2004. V důsledku překročení vnitrostátní kvóty přidělené Itálii dlužili italští producenti mléka, kteří za ně nesli odpovědnost, do rozpočtu Unie za hospodářský rok 2002/03 částku 227,77 milionu EUR.

Z této částky:

- 40,46 milionu EUR zrušilo soudní rozhodnutí,
- 9,97 milionu EUR spadá do systému vyplácení dlužných částek z roku 2009 (z toho 2 miliony EUR již byly vyplaceny),
- 59,18 milionu EUR bylo inkasováno mimo režim plateb formou splátek.

Doplňkové dávky, které je ještě třeba v rámci doplňkových dávek producentů mléka, kteří nepřistoupili na splátkový režim z roku 2009, do rozpočtu Evropské unie za hospodářský rok 2002/03 splatit, tedy představují 118,15 milionu EUR.

Dlužná dávka za hospodářské roky 1995/96 až 2008/2009, na kterou se nevztahuje ani splátkový režim z roku 2003, ani systém vyplácení dlužných částek z roku 2009

Již v minulých zprávách bylo uvedeno, že splátkový režim z roku 2003 a systém vyplácení dlužných částek z roku 2009 (s úrokovou sazbou, která se rovná referenční sazbě pro Unii zvýšené o několik procentních bodů) se ve skutečnosti týkají jen malé části dávky, kterou je třeba vybrat.

Celková dlužná dávka za hospodářské roky 1995/96 až 2008/09 oznámená Itálií činí 2,305 miliard EUR. Z této částky bylo 613,54 milionu EUR Itálii uhrazeno mezi lety 2003 a 2014, z toho 294,05 milionu EUR v rámci splátkového režimu z roku 2003, 6,65 milionu EUR v rámci systému vyplácení dlužných částek z roku 2009 a 312,84 milionu EUR mimo splátkové režimy.

Zbývající částku, tedy 1,691 miliardy EUR, lze rozdělit takto:

- menší část (142,28 milionu EUR) je pokryta splátkovými režimy, které Itálie zavedla v letech 2003 a 2009 a do nichž se zapojili někteří producenti mléka, kteří měli dávku platit,
- částka 211,18 milionu EUR byla prohlášena za nedobytnou kvůli úpadku producenta nebo kvůli zrušení dávky soudem,
- zbývající 1,338 miliardy EUR dluží producenti, kteří se odmítli zapojit do splátkového režimu a kteří většinou doplňkovou dávku napadli před italskými soudy. Znamená to, že na přibližně 90 % celkové částky, kterou je ještě třeba splatit jako dávku za hospodářské roky 1995/96–2008/09 (1,48 miliardy EUR), se nevztahuje žádný splátkový režim.

Celková dlužná dávka vybraná mimo režimy splátek zatím dosahuje pouze 312,84 milionu EUR. Podle zprávy italských orgánů je důvodem této mimořádně nízké míry splácení velký počet soudních sporů, které zahájili producenti podléhající dávce, a z nich plynoucí pozastavení plateb.

Komise vítá informace uvedené ve zprávě italských orgánů o jedenácté roční splátce, pokud jde o současnou celkovou situaci výběru dávky prostřednictvím splátkového režimu z roku 2003.

Naopak pokud jde o výběr částek, které do splátkového režimu nespádají, ukazují číselné údaje poskytnuté italskými orgány, že dosažený pokrok je zanedbatelný. Zejména nedošlo k významnějšímu pokroku při výběru splatných částek, které nikdy nebyly projednávány soudem, napadených částek, které byly projednávány soudem, ale byly jím potvrzeny, a částek, ohledně nichž probíhá soudní řízení, ale v jejichž případech nebylo nařízeno pozastavení plateb.

K 31. prosinci 2014 bylo ze splatné částky vybráno 262,18 milionu EUR, zatímco 871,76 milionu EUR stále zbývá vybrat. Komise dále poznamenává, že z částky 1,48 miliard EUR, která je ještě dlužná za období 1995/96–2008/09, není dosud splatných 466 milionů EUR, neboť jsou předmětem sporu s pozastavením vymáhání nařízeným soudem, ale bude je nutno inkasovat, pokud soud rozhodne ve prospěch státní správy.

Pokud jde o období, na které se vztahuje rozhodnutí Rady (1995/96 až 2001/02), k dnešnímu dni bylo uhrazeno 31 % splatných částek. Pokud jde o splatné částky dlužné za celé období 1995/96–2008/09, bylo skutečně vybráno pouze 23 %.

V rámci částek splatných za celé období je třeba rozlišovat:

- částky, které nebyly napadeny: ze splatných 174,18 milionu EUR bylo vybráno 96,05 milionu EUR, tedy 55 %,
- částky, které byly napadeny, ale v jejichž případě nebyl vydán příkaz k pozastavení plateb: ze splatných 191,74 milionu EUR bylo vybráno pouze 19,86 milionu EUR, tedy 10,35 %,
- částky potvrzené soudem: ze splatných 768,03 milionu EUR bylo vybráno 146,27 milionu EUR, tedy 19 %.

Komise zdůrazňuje mimořádně nízkou míru výběru u posledních dvou kategorií. Rovněž v případě 174,18 milionu EUR, které nikdy nebyly napadeny a mohly tedy být vybrány okamžitě, ještě zbývá vybrat 78,13 milionu EUR.

Komise s velkým politováním konstatuje, že pokrok při výběru části dávek, která není začleněna do splátkového režimu z roku 2003 ani do systému vyplacení dlužných částek z roku 2009, je pomalý.

Komise nadále pečlivě sleduje proces vymáhání částek v Itálii, a to zejména vymáhání dávek, na které se nevztahuje splátkový režim. Útvary Komise italské orgány několikrát upozornily na svá zjištění (včetně negativních komentářů) a vyžádaly si podrobné informace o různých aspektech výběru dávky za mléko.

I přes opakované žádosti Komise italské orgány dosud velkou část splatných částek nevybraly.

Komise zaslala Itálii ohledně této záležitosti v červnu 2013 výzvu a poté v červenci 2014 odůvodněné stanovisko. Jelikož z odpovědí, které poskytla Itálie, nebyl patrný při vymáhání částek žádný významný pokrok, Komise dne 26. února 2015 rozhodla předložit Soudnímu dvoru Evropské unie žalobu pro nesplnění povinnosti podle článku 258 SFEU. Dne 6. srpna 2015 Komise vydala odůvodněné stanovisko proti Itálii, která nesplnila povinnost přijmout dostatečná opatření k zajištění účinného a účelného výběru dávek z přebytku od producentů mléka, kteří překročili své individuální kvóty v letech, kdy Itálie překročila své celostátní kvóty na mléko a mléčné výrobky (věc C-433/15).

Závěr

Komise se domnívá, že v míře, v níž jsou podmínky splátkového režimu, který Rada schválila v roce 2003, plněny, svědčí pokrok italských orgánů při výběru splatných částek od producentů, kteří se zapojili do splátkového režimu v hospodářských letech 1995/96 až 2001/02, o uspokojivé správě tohoto režimu.

Pokud jde o částky, na které se splátkový režim nevztahuje, Komise ve svých hodnotících zprávách, které předložila Radě od roku 2010, dále ve výzvě Itálii z 20. června 2013 a naposledy v odůvodněném stanovisku ze dne 10. července 2014 vyjádřila svou nespokojenost s absencí výraznějšího pokroku při výběru dávky související s mléčnými kvótami.

Z informací, které italské orgány uvedly ve své zprávě o jedenácté roční splátce, vyplývá, že nedošlo k žádnému výraznému posunu při účinném výběru dávky, na niž se nevztahuje splátkový režim. Vzhledem k vysoké částce nesplacené dávky a k době, po niž se nepodařilo tuto částku vybrat, je třeba přijmout závěr, že italskými orgány ani zdaleka nebyla a není zajištěna účinnost a účelnost právních předpisů Unie.

To je ostatně důvod, proč Komise dne 6. srpna 2015 podala Soudnímu dvoru Evropské unie žalobu pro nesplnění povinnosti podle článku 258 SFEU (věc C-433/15).